

да купи, скри и захвърли на тавана. Следъ нѣколко врѣмя, той го потърси, и намѣри го цѣль раждясалъ.

О ! колко ся зачюди тогава тоя плугъ, когато видѣ случайно, да мине край не-го другарьтъ му, който като бѣше при работника, много по-чистъ и лѣскавъ бѣше станжлъ, отъ колкото, когато бѣше при ковача. “Що е това отъ тебе ? му рече той. Ные прѣди нѣколко врѣмя бѣхмы съвсѣмъ равни и еднаквы, а сега тя глѣдамъ толко чистъ и лѣскавъ, гдѣто си ся толко трудилъ и калялъ, пакъ азъ на-противъ толко ръждивъ и каленъ, гдѣто съмъ все́ безъ работѣ почивалъ. — Че най много туй безъ работѣ стояніе тя е направило такъвъ я ! отговори другый. Неработяніето е вонящо и смрадно нѣщо. То е баща на ръждѣтъ и болестъ-тъ, а работаніето — на здравіето и ягкостьтъ. Мене то мя е направило тъкавъ лѣскавъ, и нему само съмъ длъженъ, гдѣто сега съмъ тѣй чистъ и отъ ръждѣ опазенъ. ”

*Льность-та е майка на сичкыты зли-ны и неугодности.*